

1. І прийшов Ангол Господній з Гілгалу до Бохіму, та й сказав: Я вивів вас із Єгипту до того Краю, що присягнув був вашим батькам. І сказав Я: не зламаю Свого заповіту з вами повіки!

2. А ви не складете заповіту з мешканцями цього Краю, їхні жертівники порозбиваєте, та не слухали ви Мого голосу. Що це ви зробили?

3. І Я теж сказав: Не прожену їх від вас, і вони стануть вам терням у боки, а їхні боги стануть вам пасткою.

4. І сталося, як Ангол Господній говорив ці слова до всіх Ізраїлевих синів, то народ підніс свій голос, та й заплакав.

5. І назвали ім'я того місця: Бохім, і приносили там жертви Господеві.

6. А Ісус відпустив народ, і Ізраїлеві сини розійшлися кожен до свого спадку, щоб посісти той Край.

7. І служив народ Господеві по всі дні Ісуса та по всі дні старших, які продовжили дні свої по Ісусі, що бачили всякий великий чин Господа, якого зробив Він Ізраїлеві.

8. І вмер Ісус, син Навинів, раб Господній, віку ста й десяти літ.

9. І поховали його в межах спадщини його, у Тімнат-Хересі, в Єфремових горах, на північ від гори Гааш.

10. І також усе це покоління було прилучене до батьків своїх, а по них настало інше покоління, що не знало Господа, а також тих діл, які чинив Він Ізраїлеві.

11. І Ізраїлеві сини чинили зло в Господніх очах, і служили Ваалам.

12. І вони покинули Господа, Бога батьків своїх, що вивів їх із єгипетського краю, та й пішли за іншими богами, за богами тих народів, що були в їхніх околицях, і вклонялися їм, і гнівили Господа.

13. І покинули вони Господа, та й служили Ваалові та Астартам.

14. І запалав Господній гнів на Ізраїля, і Він дав їх у руку грабіжників, і вони їх грабували. І Він передав їх у руку навколишніх їхніх ворогів, і вони не могли вже встояти перед своїми ворогами.

15. У всьому, де вони ходили, Господня рука була проти них на зло, як говорив був Господь, і як запрягнув їм Господь. І Він дуже їх тиснув.

16. І поставив Господь суддів, і вони рятували їх від руки їхніх грабіжників.

17. Та вони не слухалися також своїх суддів, бо блудили за іншими богами, і вклонялися їм. Вони скоро відхилялися з тієї дороги, якою йшли їхні батьки, щоб слухатися Господніх наказів. Вони так не робили!

18. А коли Господь ставив їм суддів, то Господь був із суддею, і рятував їх із руки їхніх ворогів по всі дні того судді, бо Господь жалував їх через їхній стогін через тих, що їх переслідували та гнобили їх.

19. І бувало, як умирав той суддя, вони знову псувалися більше від своїх батьків, щоб іти за іншими богами, щоб їм служити та щоб їм вклонятися, і вони не кидали чинів своїх та своєї неслухняної дороги.

20. І запалився Господній гнів на Ізраїля, і Він сказав: За те, що люд цей переступив Мого заповіта, що Я наказав був їхнім батькам, і не слухалися Мого голосу,

21. тож Я більше не виганятиму перед ними нікого з тих народів, що Ісус позоставив, умираючи,

22. щоб випробувати ними Ізраїля, чи держатимуться вони Господньої дороги, щоб нею ходити, як держалися їхні батьки, чи ні.

23. І Господь позоставив тих людей, щоб їх скоро не виганяти, і не дав їх у руку Ісусову.